

paa Jernbanevesenet. Naar man, siger jeg, vin-
der et saadant Statsaktiv, synes jeg, at man, selv
om man ikke fik nogen Indkomstskat, uden Beten-
kelighed kunde gaa ind paa at dække det Under-
skud, der kunde komme frem ved Reformen i de
indirekte Statter. Der er saa meget mindre Be-
tænkelighed derved, som Regjeringen selv antager,
at vor Reservecfond endnu er større, end den be-
høver at være, og jeg kan saaledes ikke se, at der
heller fra den Side kan være nogen Vanfælgelighed
tilstede. Men jeg vil sige, da jeg er af dem,
der gjerne vil have Fremskridt, selv om jeg ikke
kan faae Alt, hvad jeg vil have, kunde vi da
ikke i det mindste faae affasset Krigstoldskatten,
Stempelskatten, enten helt eller den Del deraf, der
ved Undersøgelse maatte vise sig særlig at falde
paa de ubemidlede Klasser, og endelig Afgiften for
Eiendomme ved Kjøb, Salg og Mageffte? Jeg
mener ikke den Del af denne Hovedpost, som an-
gaar Overdragelse af Eiendomme, der gives bort
eller som under Arvtransaktion gaa fra Mand til
Mand. Det er underligt at tænke sig, at medens
en Mand, som handler med Varer, er fri for at
blive beskattet hver Gang, han omsætter disse, maa
derimod en Mand, som handler med Eiendomme,
hver Gang, han gjør en Forretning, betale Skat.
Jeg har læst i den vedkommende Forordning, at
Bestemmelsen blev indført paa Grund af Tidernes
Tryk, de haarde Tidsumstændigheder eller noget
Egnet, det var i alt Fald i et Aar, i hvilket
Finantserne vare i en særlig fortrykket Stilling, at
den blev indført. Nu forekommer det mig, at Ti-
den i Grunden maa være til at komme bort fra
disse Nester af svundne ulykkelige finantsielle For-
hold. — Jeg skal dernæst tillade mig ganske kort
at nævne nogle Poster, ved hvis Besparelse jeg
tror, at en saadan Reform vilde lettes, idet de
forekomme mig ikke at være af nogen særlig Nød-
vendighed. Der er nu for det Første en Mini-
stergage til Island paa 12,000 Kr. (Berg:
Nei, der er ikke, der er ingen Ministergage til
Island!) Saa beder jeg om Forladelse, saa har
jeg set feil; men det forekommer mig, at der er
Gager til 8 Ministre, og jeg erindrer jo nok, at
Lthinget ifjor var saa god at tilskynde Ministeriet
til at tage imod en Gage mere; men da troede
jeg, at der kun blev 7 (Berg: Nei, der blev 8!).
Saa beder jeg undskyld. Denne Besparelse er
i Øvrigt den mindste af dem, jeg vilde foreslaa, saa
det gjør ikke noget. Paa Krigsministeriets Budget
antager jeg, at det vilde være i Statens Interesse
med Hensyn til de politiske Forhold, om man vilde
spare paa de extraordinære Udgifter 500,000 Kr.,
og paa det ordinære Budget 100,000 Kr., det
vilde være 600,000 Kr. Ved Marineministeriets
Budget maatte jeg ønske samme Betragtning gjort
gjældende, og derved vilde spares 1,320,000 Kr.
Der er forresten en Post, jeg ikke vil undlade at
nævne. Det er paatænkt at bygge et særligt Skib
for Hans Majestæt Kongen, som skal koste 700,000

Kr., fordelte paa 2 Aar. Det forekommer mig,
at denne Bevilling maatte gives som et Tillæg til
Civilisten, hvis den er nødvendig; thi det er det
Rigtigste, at de Udgifter, som høves til Kongen
personlig, blive satte paa eet Sted i Budgettet.
Det kommer efter min Overbevisning slet ikke
i Flaaden ved, at der er et Dampskib til Hans
Majestæts private Brug; det er jo ikke et Krigs-
skib, som er bestemt til at bruges i Krig af Hans
Majestæt Kongen, og saa forekommer det mig at
staa paa et urigtigt Sted. Jeg veed nok, at man
har havt Poster tidligere der i Budgettet, som
angik Hans Majestæts Dampskibe; men jeg er og-
saa tidligere optraadt imod det; thi det forekom-
mer mig ikke rigtig, at man saaledes sammen-
blander, hvad der angaar Kongens Person, med
hvad der angaar Statsvesenet i Almindelighed.
Jeg er for Nesten overtydet om, at, dersom
det kunde bidrage til Skattelettelse for de Ufor-
muende, vil der ikke fra allerhøieste Sted blive
trængt paa, for at faae dets Bygning fuldenbt
netop i de første Aar. Der er ligeledes en Ud-
gift, som jeg tror burde bespares, det er 50,000
Kroner til en Medaille. Det forekommer mig,
at denne Bevilling har en moralsk skadelig Betyd-
ning; det er min Overbevisning, og jeg vil i hvert
Fald i sin Tid stemme mod denne Post. (Kjær:
Jeg med!). Det vil altsaa efter min Mening
netop i dette Dieblil være saare let at faae gjort
en Reform af de indirekte Statter, endogsaa uden
at en Indkomstskat bliver indført, og derfor vil
jeg tilskynde Udvalget til at tage denne Sag i
sin Haand, som jo den enkelte Mand ikke kan
gøre Noget ved, efter som Forholdene ere. — Der
er et Par Punkter, som jeg af principielle Grunde
vil omtale. Det ene er en Indtægt, nemlig af
Klasselotteriet. Jeg var ogsaa Medlem af dette
Lthing, da Lallotteriet blev affasset. Det var i
Moralitetens Navn; man vilde ikke føre Befolk-
ningen ind paa Spilleraseriets Afveje. Man be-
holdt derimod Klasselotteriet, som det, der ikke var
umoralsk. Det er jo Noget, som Mange kunde
synes er underligt nok, og jeg erindrer ogsaa, at
en af vore Skuespildigtere har netop draget det
frem, at Lallotteriet var noget Umoralsk, Klasse-
lotteriet derimod ikke; men Klasselotteriet har of-
ficielt antaget en anden Karakter, end det har havt
fra Først af. Fra Først af var det hele Lodder.
Det var ikke enhver fattig Mand's Sag at udrede
25 Rd. for at faae et Lod. Nu er det ganske
vist, at underhaanden delte Kollektørerne disse hele
Lodder i mindre Dele, og Folk stolede paa dem
og spillede saa der og fik en Del af deres Lyst
slyret, som de maatte gaa glip af, da Lallotteriet
blev affasset; men nu er Staten gaaet ind paa
en modsat Vej af den, den gif, da den affassede
Lallotteriet af moralske Hensyn, idet den selv deler
Lodderne og muliggjør det for en langt større Del
af Befolkningen at deltage i dette Spil. Var
Lallotteriet umoralsk, skulde det affasses paa Grund